

Liturgi i bevægelse

Højmessen er smuk - hold den varm

Sognets hovedgudstjeneste - søn- og helligdagens højmesser - er hjertet i enhver menighed i den danske folkekirke. Men der er forskel på de kirkerum, vi har at fejre gudstjeneste i, ligesom der er forskel på de gudstjenestefejrende menigheder, ansatte og præster. Alt det vil naturligvis influere på, hvad der er meningsfuldt at gøre liturgisk. Også selvom man har et fælles mål og en fælles tradition.

MR her i Egeris har de sidste to perioder haft et gudstjenesteudvalg nedsat, som løbende debatterer emner vedrørende højmissen, samt udbuddet og indholdet af sognets andre gudstjenester (Taizé-gudstjenester, natkirke, Jazz og sanser, gudstjenester for børn og unge), og som bringer debatterne videre til behandling i MR.

Det har været frugtbart og givende for os. Vi har ikke haft behov for store ændringer, men har prøvet lidt forskelligt - se omstående side - altid som prøveordninger der bliver evalueret, hvorefter ikke alt naturligvis fortsætter. Og altid kun fordi vi havde lyst og var nysgerrige efter, om det kunne bruges.

Det er vigtigt som menighed at erfare i praksis, hvordan noget kan være anderledes. Det er også vigtigt, at præster og menighed får et kvalificeret sprog og en viden om liturgi og gudstjenester.

Vi er her glade for at virke inden for givne rammer og er ikke så bekymrede for, at genkendeligheden i højmesserne landet over afgørende vil gå tabt. Erfaringerne viser, at der generelt er en sund sans for traditionen, især når det gælder højmesser.

Hvem er vi?

Vi er et stort sogn i den sydlige del af Skive, 6.908 indbyggere og 5.602 medlemmer af folkekirken.

Vi totalrenoverede i 2018 vores kirke, der blev indviet i 1960.

Vi er en organist, en sanger, to kirketjenere, en KK-medarbejder samt tre præster ansat: en fuldtids og to halvtids med hver deres tjeneste derudover som henh. provst og præst i nabo-land-sognet, vi deler pastorat med, Estvad-Rønbjerg.

Liturgi i bevægelse

Vi har i Egeris de senere år prøvet følgende i højmesserne:

- at have frivillige gudstjenestemedhjælpere, der bad ind- og udgangsbede, samt hjalp med ved nadveren - vi er gået fra det igen.

- at alle i kirken bekender troen i trosbekendelsen, og ved dåb døbes man på den netop bekendte tro.

- at præsterne kan vælge mellem en eller to læsninger i formessen.

- at en af præsterne konsekvent bruger 2020 oversættelsen, mens de to andre ikke gør.

- at præsterne frit vælger bønner især blandt de forslag, der findes i nyere bønnebøger.

Vi spørger hver søndag konfirmanderne:

Hvad lagde du specielt mærke til i dag? Her er nogle af deres svar:

- At der var dåb.
- At der var en mand, der sang meget højt.
- At der var en særlig ro.
- At der var mange mennesker, jeg ikke kendte.
- At vi skulle se et billede af en soldat med tatoveringer.
- At det var en anden præst.

Vi vil anbefale den autorisationsmodel, der hedder Model 3 Mellemvejen, hvor man autoriserer strukturen (ORDOen) i højmassen og ordlyden i udvalgte dele.

Vi vil med dette svar først og fremmest pege på vigtigheden af overhovedet at holde debatten om gudstjenesten levende lokalt.

Vi spørger derfor:

- Kunne man forpligte alle menighedsråd til i hver 4 års periode på et tidspunkt at debattere sognets gudstjenester, herunder højmassen, i en eller anden form, f.eks. gennem et gudstjenesteudvalg?
- Kunne et sådant arbejde forpligtes til at foregå ikke bare i MR, men med inddragelse af de ansatte og af menigheden i det hele taget?

Det er vigtigt, at beslutningskompetencen i forhold til ændringer afklares i en god dialog lokalt.

Vi er glade for denne proces, og håber at mange menigheder vil deltage i arbejdet.

Mvh.

Egeris Menighedsråd

